

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**ЕЛЕКТРОННО ПРАВИТЕЛСТВО НА БЪЛГАРИЯ - ИНТЕГРИРАНО
ЕЛЕКТРОННО УПРАВЛЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНО И МЕСТНО
НИВО**

Изготвил:

Проверил:

2015

УВОД

В настоящият рецесионен климат в света, в който животът на хората е станал все по-взаимосвързан, правителствата насърчават използването на силата на информационните и комуникационни технологии (ИКТ) за доставяне на така желаната устойчивост в социалните и икономически услуги на гражданите. Като част от този преход към електронно правителство, е налице все по-голямо признание, че усилията към по-холистичен подход в управлението за устойчиво развитие, изискват национални стратегически планове за гарантиране на ефикасност, прозрачност, отзивчивост, участие и включване в доставката на публичните услуги. Тези цели не могат да бъдат постигнати без устойчиво развитие за хората.

Следователно основното предизвикателство е да се осигури подобрене в стандарта на живот по такъв начин, че развитието днес да не осуети или компрометира бъдещето развитие. В концепцията на устойчивост са обхванати жизнеспособността на (и) националните и поднационалните системи за управление, които са ориентирани към гражданите, социално приобщаване и участието; и (II) свързаните правителствени операции и услуги, които влияят върху резултатите на развитието. Обръщайки внимание на нуждите на гражданите, от решаващо значение е необходимостта правителствата да разгледат модалностите на съвместната работа с гражданите за напълно изпълнение на услугата. Не случайно, за Организацията на обединените нации, електронното правителство е определено като насочено към хората. Области, които заслужават специално внимание включват разширяване на използването на услугите на електронното правителство, включително чрез множество канали, както и всеобхватен правителствен подход за насърчаване на равнопоставеността и преодоляването на дигиталното разделение - чрез разширяване на предоставянето на услуги за всички, особено уязвимите групи.

1. Е-ПРАВИТЕЛСТВО – СЪЩНОСТ И НЮАНСИ

Организацията на обединените нации и Световната банка определят електронното управление като използването на Интернет и World Wide Web за предоставяне на правителствена информация и услуги на гражданите и други

заинтересовани страни в дадена страна¹. Е-правителството дава възможност услугите на правителството да бъдат по-ефективни и достъпни за гражданите². Емпиричните данни от международни агенции, консултантски организации и академичните изследвания показват, че Е-правителството се е превърнало в световен феномен като почти всички правителства по целия свят го приемат с оглед насърчаване на гражданското участие и овластяване на различни групи.

Въпреки популярността на Е-правителството по целия свят, емпиричните доказателства както от академичните изследвания, така и от доклади на международни агенции показват, че икономиките в преход и развиващите се страни по света изостават от напредналите страни по отношение на внедряването и използването на Е-инфраструктура за е-правителство³. Това означава, че по-развитите икономики получават по-голям дял от иновациите или инициативите за Е-правителства и различни новаторски схеми.

Норис (2001) твърди, че нововъзникващото дигитално разделение има три отделни аспекта: социално дигитално разделение, демократично дигитално разделение и световно дигитално разделение⁴. Гаско отбелязва, че регионалното разделение е вариант на световното разделение в смисъл, че то ясно представя различията, които съществуват в Е-правителствените инициативи между страни от една и съща географска област⁵. По отношение на регионалния фокус, индексът на Е-правителствата (т.е. индикатор за внедряването на е-правителството от дадена страна) за страните от Източна Европа има средна стойност от 0.6449 през 2014 г. В същото време, оценките на двете страни в региона, т.е. Унгария и Беларус са съответно 0.6815 и 0.5200. В тази връзка, трябва да се обърне по-голямо внимание на разбирането на въпросите на Е-правителствата на регионално ниво.

Е-управлението е извън обхвата на електронното правителство.

---

¹ OECD and ITU (2011). M-Government: Mobile Technologies for Responsive Governments and Connected Societies. Paris, OECD Publishing.

² all, Nicola (2008). How Do Socially Disadvantaged Citizens Prefer to Access Public Services? MC-eGov Study on Multichannel Delivery Strategies and Sustainable Business Models for Public Services Addressing Socially-Disadvantaged Groups, think paper 5, Autumn 2008

³ World Bank (2009). Information and Communication for Development: Extending Reach and Increasing Impact. Washington, D.C.

⁴ Norris, P., and others, (Eds.) (2001). On “democratic divide” as a type of “digital divide”. Digital divide: Civic engagement, Information Poverty, and the Internet Worldwide. Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press

⁵ Gascó, M. (2005). Exploring the EGovernment Gap in South America, Intl Journal of Public Administration, 28, (7&8), 683 – 701.